

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. február 2

Csütörtök.

XXIV. évfolyam. 10. szám.

Felölös szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Égész évre 10 korona Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyszám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 határos pettisorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyiltter sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyiltterek díja előre fizetendő.

Választások után.

A képviselőválasztások eredményéből már világos, hogy gróf Tisza István családott azon várakozásában, mely szerint a nemzet neki fog igazat adni, abban a küzdelemben, a mely hónapok óta folyik közte és az ellenzék között.

A választásokból az ellenzék került ki győztesen, s a kormány olyan vereséget szenvedett, a minő alig van feljegyezve még az újabb választások történetében.

Nagyon természetes, hogy ez a körülmény nem változtat azoknak érzelmeiben, a kik az elbukott hősnek őszinte tisztelői és nem változtat magán az igazságon sem, mert az igazság akár győz, akár elbukik, mindig igazság marad.

Nem is azt jelenti a nemzet ítélete, hogy igaza van-e Tiszának vagy nincs, hanem azt, hogy a nemzet nem ért vele egyet, és nem helyesli a kormányzás azon módját, amelyet ő alkalmazott.

Gróf Tisza István elrendelte a választásokat, hogy ítéljen a nemzet. A nemzet ítélte és az ítélet a kormányra és annak elnökére, gróf Tisza Istvánra nézve kedvezőtlen. Konstatálnunk kell azonban:

hogy Gróf Tisza István a választásokat azért rendelte el, mivel tudni akarta, hogy a nemzet az alkotmányosság első alapfeltételét képező nyugodt és higgadt

tanácskozásokat óhajlja-e, avagy a mirtiz év óta életbe léptetett parlamenti obstrukciót ismeri-e el jogosultnak;

hogy a most lefolyt választásoknál a kormány részéről semmi presszió, semmi vesztegetés elő nem fordult;

hogy az ellenzék és annak sajtója úgy állította a választók elé a kérdést, mintha a választások a magyar nemzet érdekeinek feláldozása céljából rendeltettek volna el és azoknak a kormányra nézve kedvező eredménye a nemzetnek alkotmányos jogairól való lemondását foglalnia magában.

Különösen ezen utóbbi körülmény birt döntő befolyással a választások kimenetelére.

Gróf Tisza István a választások előtt azt a kijelentést tette, hogy: „Ítéljen a nemzet és ezen ítélet előtt hajoljon meg mindenki.”

Bármiként ítél is a nemzet, meg vagyunk győződve, hogy az alkotmányosság tántoríthatatlan híve gróf Tisza István lesz az első, aki meghajlik a nemzet többségének akarata előtt és teljesíteni fogja kötelességét és ezzel is bebizonyítja, hogy nemesak beszélt, hanem úgy is érzett amint beszélt; nemesak monlott írgát az alkotmányosság hívének, hanem valóban az is.

A választások emléke pedig — bár

ha elvesztette is a esatút — mindig felcnelő lehet gróf Tisza Istvánra, és büszkesége lehet a nemzetnek is: mert gróf Tisza István miniszterelnök megtartotta ezekre vonatkozó szavát mint becsületes ember. A választások előtt határozottan kijelentette a szabadelvű pártkörben, hogy olyan tiszta választások nem voltak még Magyarországon, mind a milyenek a küszöbön állók lesznek. Ezen ígérlet beváltotta, habár — bukásával fizette is meg. Ő megbukott, de megszerezte nemzetének azt a dicsőséget, hogy volt egyszer egy kormánya, amely kizárólag a nemzetre bízta, hogy döntson szabadon és megvetett minden nevetlen eszközt a választások befolyásolása és ennek a kormánynak élén állt az a férfiú, akire gróf Andrássy Gyula azt mondta, hogy „igaz ember” s a ki bebizonyította a választásokban tanúsított magatartásával is, hogy Gróf Andrássy Gyulának ezen ítélete helyes.

Hogy mit hoz a jövő? ki tudhatná?

A mostani választások nem eredményeztek egységes többséget és ezért mi alig lehetséges megmondani, hogy melyik párt kerül utolra és melyikből választja a király az ő kormányát. Azonban bármilyen történjék, bizony az isteni gondviselésben, hogyha folytatotta hűzinkat ezen éven át oly sok megpróbáltatások között, most

TÁRGA.

A lengyel.

Irta: Kemechev Jenő.

(A napokban elhunyt kitűnő író hagyatéka.)

— Egy új alak. —

Az asszonyok reggeli öltönyökben, leeresztett hajjal, összedugták fejüket s úgy suttoztak az új alakról, aki a köszvényes öreg urak s halvány aru meg meg bicegő ifjak közül kivált mindenképpen. Csinos szál ember. Elegáns megjelenésű, erővel teljes és egészséges. Csipin a szemében lobog valami tévoteg láng s a kezeivel tesz néha szokatlan, reszelő mozdulatokat, a mit a túlfeszített idegesség jellel szokás betudni.

— Ugyan, mi kurája lehet? — kérdezi az egyik, igen pirányi, de a stájer hideg vizgyógyintézet vendégeinek legelevenebb asszonykája.

— Kétségtelenül bedörzsölést kap és Kneippot.

— Dehogy. Pecsokják és etrahil-tust kap. Csak a fin de siecle betege: ideges.

— Három asszony nem tudott meggyezésre jutni ama kérdés fölött: minőn kürt is kap voltaképpen az új alak, aki fölöttébb kezdte érdekelni az egyhangú életbe a köszvényes csinos öreg urak lamontációiba beleunt asszonykákat.

A barna s nagyon pirányi asszony ezt az indítványt tette:

— Kérdezzük meg.

S ebben a pillanatban ahhoz, a már korántsem szokatlan ismerkedési módhoz folyamodott, hogy a lecsukott sárgacsisz napernyőjét épp akkor és úgy nyitotta ki, hogy az új alak egyszerre alája került.

A kölesörös pardonok után, megtörtént az ismerkedés.

Kazimir Wiskindiewitz a neve és „Gutbesitür Krakau.” Tehát lengyel. Európa gyászfátyolos esőndes borongásba, hűfűtől fűdtőlomór merült, legérdekesebb nemzetének a tagja.

Ez okul szolgált a három magyar asszonynak, akik ketteje külsőben is özevgy volt, hogy az új alakot hirtelen hozzá esatolták a gúlijához.

Par nap alatt a tévoteg láng kúrtát a Wiskindiewitz Kazimir két szomszéd, a amelyeken esőndös románykedésnek derűje terült el: Ideges, reszelő gesztusai is elmaradtak.

Boldogan sétált az asszonyokkal. Könnyen kötött ismeretségeket. Vállalkozott minden królulásra. Bőhízslő bariton hangjával szívesen kísért a bubálányos tükörbe zongorajátékot; is is őszies nő asztaltársait elhúrtatja virággal.

Kéjes örömmel szaladt ki a hajlókint a hirtelen fűt. Kneippot ráilították s estire való délutánokint tanulta szorgalmasan a lawi-tanist. Nantatla még előző nyugodtan kezdte a hűtőst; de egy egy magán adott lúplival mirt megkísérelte a hegyes szög, az egész visszautást.

Egy hűre mirt valami púján, gyermekesen bohóckodó öröm tört ki belőle.

— Ez az ember sokat feledett, mert, — jegyezte meg egy tapasztalt öreg ur, — 33—35 éves uriember nem tobzódik így a suhane örömeiben, ha szavaddal teliszomorúságok nem állanak a háta mögött.

Az új alak pedig tobzódott tovább az örömeiben. Kitűnő jó kedve, habzó, derült lelkülete fölvidította az egész fűrdőt. Az orvos hátsán szorogatta kezeit; és a szakácsnő istenitette, mert a móta a Wiskindiewitz jó kedve ragadósá lett, semmi panasz a konyhára.

Az erdőből, a mohá nélkül való fűnyók alól, vidám szibongás, kúrt, tips szaladás zaja hangzott le a „Cursloshoz” Wiskindiewitz fölledezett egy új forrást, egy kihűlt sziklaron tövében, a melynek vize egy boróka bozótval fűdött, hammosa meg sem is mérhető mélyedése zuhogott le.

Mikor a bokrot eltávolították és az új alak kiállott a mélységbe: nyolcszoros visszhang választott vissza esatolatos zörgő hangokra. Az asszonyi énekész- és kacajt úgy kiforgatta eredeti mivoltából a mélység visszaverése, hogy csupa mulatság volt hangzani.

Ezt a forrást azután a fűdtulajdonos elnevezte „Kazimir-fűdtulak”, ami nagy kitüntetés-számba vesztő.

II.

Wiskindiewitz Kazimir az alkotmányi órákban együtt sétált az egyik özevgy asszonnyal, a völgybe süppedt rablóvár romjai felé.

A kis özevgyből, a kintre oláksága idiót határt nem ismert, fölöttébb komoly asszony volt az

sem fog bennünket elhagyni, hanem utat, módot jelöl a kibontakozásra.

A mi hátrány az országra a történelemből háramlik, annak odiumát mindenestre azoknak kell viselniök, akik okozták; azonban osztozkodnunk kell a bajok elhordozásában mindnyájunknak, mind jó hazafiaknak és közös erővel kell elhordoznunk azt egy szebb jövő reményében.

A helyzet. A válságosra fordult helyzetben a hét közepéig, a mikor Tisza István gróf Bécsbe utazik, előreláthatóan nem történik semmiféle jelentősebb fordulat. A politikai körök aggódo érdeklődését most az a kérdés köti le, hogy merre nyílik ut a zavarból és mi volna a kibontakozás legjobb és a legkisebb rázkódtatásokkal járó módja.

Hogy ily módot meg kell találni, annak föltétlen szükségét mindenki nagyon érzi, de azért még nem akadt senki, a ki konkrét indítvánnyal állana elő, mely kiindulásul szolgálhatna a válság megoldására irányuló és sokáig már nem kőshető akciónak. Egyébként valószínű, hogy a hét folyamán erre is sor kerül majd.

A delegációk. A félhivatalos Budapesti Tudósító írja: A lapoknak az a híre, mintha a delegációk ülészeit a magyar választások eredménye miatt halasztották volna össze, nem helyes. A delegációknak az észre való egybehívása már a múlt év októberében elhatározott dolog volt, mert a két parlament nagy munkaprogramja mellett a delegációk ülésezése a nyári szünet előtt nem igen látszott lehetségesnek.

Megválasztott képviselők.

Szabadelpárt.

Angyal József, Rózsabegy. Avramesszku Pachomiusz, Németbogsán.

Balogh Mihály, Okörmező. Baresay Domokos, Rinf. Hunyad. Baross Juszán, Trencsén. Bauer Mihály, Nagymarton. Belicska Béni Bánátkomlós. Berzevizy Albert, B. pest VII. Bethlen Sándor gróf, Marosújvár. Boneza Miklós Torockó. Bornemissza Lajos, Héthárs. Botka Béla, Ozora. Bölöny József, Ugra. Bruckner Vilmos, Nagyszeben. Buttyán János, Bálványos.

Ciosan János, Naszód. Copony Traugott, Brassó I. Crausz István, Szenicz.

Csáky Lajos gróf, Gölniczbánya. Csávossy Béla, Párdány. Csekonics Gyula gróf, Zombolya. Csillaghy György Privigye.

Dániel Gábor, Oláhfalva. Dániel Tibor báró, Deés. Demkó Kálmán, Nagy-Mihály. Dési Géza dr., Magyar-Cséke. Dókus Ernő, Gyulafehérvár. Dragoneszku Dömjén, Békás. Drakulits Pál, Zombor.

Erdély Sándor, Trencsénbánya. Ertl János, Hód-ság. Esterházy Kálmán gróf, Gyula.

Falk Miksa, Budapest I. Farkas Ábrahám, Rimaszombat. Fejérváry Jenő, Bethlen. Fodor Kálmán, Gálóc.

Gajáry Géza. Bitsse, Gránstein Béla, Oravicea. Gromon Dezső, Tovariso.

Haydin Imre, Várna. Heinecz Hugó, Selmeczbánya. Herczeg Ferenc, Pécska. Hertelendy László, Lőcse. Hincz Ernő, Brassó II. Hlatky Endre, Nagyvárád. Hódossy Imre, Kis-Szeben. Ifj. Hölzer János, Korpona. Huszágh István, Szilács.

Issekutz Győző, Erzsébetváros.

Jakabffy Imre, Karánsebes. Justh Ferenc, Stubnya.

Kapdebő Gergely, Csákova. Karácsonyi Jenő gróf, Zichyfalva, Keglevich István gróf, Técső. Kende Péter, Ungvár. Khuen-Héderváry Károly gróf, Temesvár. Nemeskéri Kiss Pál, Zólyom. Kualessz Godfréd, Beszterce.

Lator Sándor, Máran arossziget. Láng Lajos, Csacza. Lányi Bertalan, Liptó-Sz. Miklós. Lázár László, Dobra. Lindner Gusztáv, Nagyszeben. Lónyay Sándor, Nagyberezi. Lukács László, Körmezbánya. Lukács László, Győr.

Markbreit Gyula dr., Vizakna. Melezer Vilmos, Segesvár. Mihályi Péter, Suhag. Miklós Ödön, Szirmabessenyő. Mikszáth Kálmán, Fogaras. Miloszlavlevits Milán, Titel. Molecz Dani, Pozsony I. Montbach Imre, Nagy-Ikód. Morzsányi Károly, Budapest VII.

Nagy Ferenc, Felsővíssó. Nedeczey János, Munkács. Nemes Zsigmond, Pácsot. Neisidler Károly, Pozsony II. Nopcsa Elek báró, Hátszeg.

Nyegre László, Huszt. Nyíri Sándor, Budapest II. Oberth Károly, Medgyes. Osztrólczy Miklós, Breznóbánya.

Pap Géza, Béga Szt. György. Pap Sándor, Magyarlapos. Pátyánszky Elek, Lugos. Perczel Dezső, Bonyhád. Pildner Ferenc, Kőhalom. Piukovics Elemér, Rigyeza. Podmaniczky Frigyes báró, Szászrégen.

Radisics Jenő, Orozsfalva. Raisz Aladár, Szepes- szombat. Révai Mór, Szék. Révay Simon báró, Szucsány. Rónay Ernő, Nagyszentmiklós. Rosenberg Gyula, Abrudbánya. Rubinek Gyula, Ujarad, Rudnay

István, Zsolna. Rudnay Sándor, Nyitra. Rudnászký György, Verhő.

Sándor János, Nagyszőlős. Sándor János, Marosvásárhely I. Sándor Pál, Budapest V. Schmidt József Besztercebánya. Schuller Rudolf, Szentágota. Semsey Boldizsár, Girált. Serbán Miklós, Alsóárpás. Serényi Béla gróf, Dédes. Sipeky Sándor, Illava. Stojanovics Iván báró, Moravicea.

Szalay Lajos, Ujvidék. Szentiványi Árpád, Kövi. Szentiványi Gyula, Aranyosmedgyes, Szentkereszt György báró, Déva. Szerb György, Nagyzorlencz. Széll Kálmán, Szentgotthárd. Sziklay Ede, Szepsi. Szivák Imre, Fehértemplom. Ifj. Szmerescsányi György, Alsókubin. Szmerescsányi Jenő, Eperjes. Szombathy Győző, Jósászhely. Szóts Pál, Alvinez. Szulyovszky Dezső, Nagy-Tapolcsán.

Tallian Béla, Szeged I. Tallian Béla, Törökkanizsa. Terbőcz István, Csáktornya. Tisza István gróf, Budapest IV. Török Béla, Vajdahunad. Török Bertalan, Nagyenyed.

Vancsó Gyula, Radna. Vermes Zoltán, Nagyszombat. Vési József, Budapest III. Vietorisz Miklós, Vág Ujhely. Vojnits István báró, Ujverbász.

Wenkheim István gróf, Morva-Szent János. Werner Gyula, Magyarigen.

Zeyk Károly, Kolozs.

Zsámbokrthy Emil, Vágbeszterce. Zselenski Róbert gróf, Lippa.

Függetlenségi párt:

Ajtics-Horváth Dezső, Vágveese. Apponyi Albert gróf, Jászberény.

Bakonyi Samu, Debreczen II. Balogh Mihály, Nagyszalonta. Barabás Béla, Vác. Barabás Béla, Arad. Baross János, Lorvin. Barta Ödön, Felvidék. Bartha Miklós, Zenta. Bartal Ferencz, Duna-Szerdahely. Batthyány Tivadar gróf, Zúrány. Bedőházy János, Marosvásárhely II. Benyovszky Móricz gróf, Siklós. Benyovszky Rudolf gróf, Kölesd. Benyovszky Sándor gróf, Dunavecse. Bernáth Béla, Mád. Berzenyi Jenő dr., Kisezell. Bethlen István gróf, Marosvásárhely (vidék). Bittó Dénes, Bártfa. Boda Vilmos, Szekszárd. Bozók Árpád, Kun-Szent-Márton. Brázay Zoltán, Ilyefalva. Burgán Aladár, Késmárk. Buza Barna dr., Sátoraljaújhegy.

Chernel Gyula, Nagyatád.

Csányi Károly, Dárda. Csépan Géza, Gyöngyöspata.

Désy Zoltán, Gernyeszeg. Draskóczy László, Rimaszécs.

Egry Béla, Pécsvárad. Eitner Zsigmond, Zua-szentgrót. Endrey Gyula, Hódmezővásárhely.

idő alatt. Szótlanul szaporázta lépteit, Kazimir mellett, aki lehajolt hozzá és úgy dudolgotott neki valamely ismeretlen dallamon, bájos kis lengyel népművészt, a megnyilatkozott első szerelemről, a mely nem éget, nem lángol, de pernyét, üszköt nem dob a levegőbe, hanem melengeti, szelid fényvel sugározza be az egész életet.

A romantikus idők mohos omladéka alatt gyöngéden megfogta a kicsi asszony kezét és úgy beszélt hozzá őszinte, igaz érzéssel:

— Hát ennek a váromladéknak az a meséje, hogy egy vad martalóznak, aki nem kímélt senkit, semmint, akinek útját vör és üszök jelölte egy alkalommal útjába akadt egy olyan szőke Gretchen, a minő a Tamt-diák lelkét babonázta meg. A rablóvezér ölebe kapta a halálra ijedt babaleányt, s ide ragadta ebbe a várba, Gretchenből oltárkép, a rablóváról kolostor és a rablóvezérből az egész völgynek jóságos anyja lett. Mik egyszer az oltárkéja elkezdett mosolyogni egy másik ifjura s a holdvilágos estnek acélikéses szürkülete egy más keblén találta őket. A jóságos atyából erre kitért az ősi vad-ság, a martalóc örült dühe, a mely ölt, gyilkolt, rombolt, amíg az erős várból omladékok s a kerti virággyakból sirhalmok nem lettek.

A kicsi asszony kérdően emelte karbunkulus szemét a beszélőre.

— Biz ez romantikus történetke, nagyságos asszonyom; de a hegyek lakói igaznak tartják. Manapság az ilyen már nem esik meg. A rablólovagok helyét a vadászok foglalták el. Ilyen fajta vadász vagyok én is, aki nem rablok, nem orzok; de imhol térdre ereszkedem és úgy kérem, úgy esókolom az ön puha kezét, édes kis Gretchenem.

Sem a mesének, sem a térdreborulásnak nem lehetett ellentánni. A kicsi asszonyka gőnyge kísérletet tett, hogy visszavonja kezét és elfordította arcát, a melyen csöndesen végig gördült a két könyvessepp.

III.

Mélázó, csöndes estvére vált az alkonyat.

Zene után még néhány negyedóraig sétálgatott a fürdőközönség a holdvilágtól besugárzott parkban.

A szél elült. Enyhületet nyújtó levegőből kiserzett a fenyők, a vadvirágok illata. Gyöngye szellő teregette, dédelgette suhanó szárnyveréssel a természet illatát.

A pavillonok ablakai sorra kinyíltak s felhúzták a zöld zsalukat.

Kazimir barátunk is hazatért s nyitott ablakok mellett ébren álmadozott a jövőndőről, az új életnek reá szakadó boldogságáról.

Nem fog emlékezni a multjáról semmire. A mai naptól fogva kezd élni s viszi majd az asszonykát a természet szűz ölébe a rongtetegbe, a hol csak ők lesznek és a boldogság. Megpróbálta megrajzolni emlékből a parányi asszony arcát, mosolyát s megkésztetni a jövőndő élet tervét.

Ennél a pontnál arra a gondolatra jutott, hogy a tervszerűség a boldogságban mit sem ér. Sem az apró gyöngödségek, sem a meglepetésszerű örömökkel nem ér föl az előre készítésnek beváló-sikere.

Nincs is nagyobb bölcsesség, mint hagyni mindent a természetnek. A kő, a víz, a virág, a levél, a

völgy és meredekség, a selyemfűvirút óó a kopasz sziklacsucs, a bogarak s az éneklő madárvilág, a szürkület, s a borongás, a levegő és a napsugárzás: ezek az igaz tények, ezek a boldogságot nyújtók.

És amint ebbe a keretbe beállította a maga szép asszonykáját, idáig soha nem érzett üdvösség szállott a szívére. Kinyújtózott, szemét behunyta s várta, hogy leereszkedik hozzája a csillagvilágos ég.

Egyszer csak hirtelen, megsérülten, az idegesség összeborzongásával föluggott s elkialtotta magát:

Lehetetlen! Ez az ő ruhájának, ez az ő csipkékének heliotrop-illata. Más senki nem használja ezt a bódító illatot, ebben az ingerlő, érzéket föllázító összetételben. Ez ő az én feleségem.

És elkezdett magában beszélgetni s a kis szobácskát, váltakozóan rövid és elnyújtott, meg-meg-rokkanó léptekkel mérte végig.

Az ablakhoz futott. Gyorsan becsukta. A heliotrop-illat azonban ott maradt, ott terjengett a szobában. Erőszakosan szakgatta föl az ablakokat s egy fölkapott törülközővel elkezdett hadonászni: hátha az kiviszi ezt az átkozott illatot.

Belefáradt, ledült a kanapéra és zsebkendőjével eltakarta arcát. Még mindig érezte a heliotrop intenzív illatát. Föluggott, a zsebkendőt rongyokra tépten kidobta az ablakon és egy tisztát vett elő.

Ez nem lehet az én feleségem. Hiszen tudom, emlékezem rája: a saját kezemmel öltöm meg. Hanem ez az illat, ez reá vall. Emlékeznem kell hasztalanul védekezem a fejembe, szívembe, vérembe tolakodó emlékek ellen.

Főlszakgatta újból az ablakokat. Hadd jöjjön be a friss légáramlat.

Faragó Antal, Osongrád. Farkas József, Zalaegerszeg. Farkasházy Zsigmond dr., Élesd. Ferdinándy Béla, Mohács. Ferenczy Géza dr., Nagyajta. Fernbach Péter, Kernyája.

Gál Sándor dr., Nyárádszereda. Geréb János, Bereczk. Gulner Gyula, Abony. Günther Antal, Igló.

Gyapay Pál, Vass. Györgypál Domokos, Csik-szereda.

Haviár Dániel, Szarvas. Hammersberg László, Garbóczybódogány. Hegedűs Károly, Ráczkove. Hellebronth Géza, Füged. Hentaller Lajos, Somlyóvásár hely. Hédervári Lehel, Gödöllő. Hinderer Ernő, Oklánd. Holló Lajos, Kiskunfélegyháza. Horváth Béla, Tenke. Horváth József, Megyasszó. S. Horváth Gyula, Csákvár. Hrabovszky Guidó, Kisvárd.

Illyés Bálint, Báránd.

Jankovich Marcell, Füle. Jeszenszky Ferencz, Szent-Lőrincz.

Kacsóvics Géza Somogy-Szill. Kapotszky Jenő, Lengyeltóti. Kállay Lipót, Nyirbódogány. Kállay Tamás, Székelyudvarhely (vidék). Kállay Ubul, Veszprém. Kálmán Rudolf, Nagyigmánd. Kalosy József, Nógrád. Károlyi István gróf, Nagy-Károly. Károlyi Mihály gróf, Pétervásár. Kecskeméthy Ferencz, Békés. Kelemen Béla, Tápó. Kelemen Samu, Szatmár. Keller István dr., Alsódabas. Kerese György, Sásd. Koller Tivadar, Ráczalmás. Komjáthy Béla, Nagykapos. Kossuth Ferencz, Czegléd. Kovács Ernő, Szalka. Kovács Gyula, Hajduszoboszló. Krasznay Ferencz, Dunapataj. Kubik Béla, Mezőcsát. Kuszka István, Nemes ócsa.

Lábne Hugó, Kőszeg. Lázár Pál, Bicsalmás. Lengyel Zoltán, Zilah. Leszaky Gyula, Berettyó-Ujfalu. Lovász Márton, Ó-Kanizsa. Luby Béla, Csenger. Luby Géza, Fehérgyarmat. Lukács Gyula, Körmen.

Madarász József, Sárkeresztúr. Ifj. Madarász József, Léva. Majtényi Ádám, Mezőkövesd. Makrai Zsigmond, Ákosfalva. Malatinszky György, Poroszló. Marjay Péter, Hosszupályi. Markos Gyula, Pár. Meznér Béla, Királyhelme. Mozsassy Béla, Nagykálló. Miksa Imre, Felvinc. B. Molnár Albert, Losonc. Molnár Akos, Székelyhid. Molnár Jenő, Szent. Mukits Simon, Szabadka II.

Nagy Emil dr., Szolnok. Nagy Sándor, Nagylak. Néway Lajos, Battonya. Nessi Pál, Tab.

Okolicsányi László, Jákóhalma. Olay Lajos, Szigetvár.

Pap Elek, Nádudvar. Pap Zoltán, Tiszalök. Poleczner Jenő, Szeged II. Pozsgay Miklós, Keczel. Polónyi Géza, Kézdivásárhely. Putnoki Mór, Putnok.

Rákosi Viktor, Hajdunánás. Ráth Endre, Kézdivásárhely. Rátkay László, Pinczehely. Rauchbauer Nándor, Új-Szent-Anna.

Samassa János, Kápolna. Sággy Gyula, Somorja. Schiffer József, Békésgyula. Somogyi Aladár, Török-szentmiklós. Sümegi Vilmos, Gyergyó-Szt.-Miklós. Saurmán György, Mezőkeresztúr.

Szalay László, Szikszó. Szappanos István, Kecskemét (felső). Szatmári Mór, Margitta. Szász József, Komárom. Szász Zsombor, Diósd. Szederkényi Nándor, Eger. Szemere Huba, Monor. Szluha János, Szakas. Szluha István, Paks. Szontágh Andor, Jolsva. Szunyogh Mihály, Mátészalka.

Thaly Kálmán, Debreczen I. Thaly László, Kaposvár. Tóth János, Mezőtur. Török Ferenc, Csik-kerezfalva.

Ugron Gábor, Szilágysomlyó. Uray Imre, Nyirbátor.

Vajay István, Szalánta. Varga Károly, Szabadka I. Váradi Károly, Görgő. Vertán Endre, Torda. Vigyázó Ferenc gróf, Apatin. Világhy Gyula, Tata. Visontai Soma, Gyöngyös.

Zakariás János dr., Kovászna. Zichy Jenő gróf, Székesfehérvár. Zichy Miklós gróf, Udvard. Zichy Vladimir gróf, Balassa-Gyarmat. Zlinszky István, Dorogh.

Disszidensek.

Andrássy Géza gróf, Rozsnyó. Andrássy Gyula gróf, Olasz-Liszka. Andrássy Sándor gróf, Homonna. Andrássy Tivadar gróf, Töketeres.

Batthyány József gróf, Keszthely. Batthyány Lajos gróf, Bodajk. Blaskovich Sándor, Szombathely. Bolgár Ferenc, Kismarton.

Darányi Ignác, Tapoleza.

Erdődy Gyula gróf, Felsőőr. Esterházy Mihály gróf, Galánta.

Hadik Béla gróf, Kassa. Hadik János gróf, S. in. Hadik Sándor gróf, Kőbölkut.

Inkey József báró, Csurgó.

Kubinyi Márton, Szirák.

Pogány Lajos, Téth.

Salamon Géza, Ó Lubló. Semsey László, Nagy-Ida.

Szilassy Zoltán, Versecz. Sztáray Sándor gróf, Szobránc.

Teleky Pál gróf, Nagysomkut.

Wlassics Gyula, Pécs.

Neppárt.

Artim Mihály, Zboró.

Buzáth Ferenc, Rum.

Csernoch János, Szakoleza.

Darányi Ferenc, Baksa. Dömötör Mihály, Bazin.

Farkas József, Zala-Egerszeg. Förster Ottó, Sárvár.

Az asszony meghalt. Az esküdtsek Kazimirt fölmentette. De mi haszna, ha a véres kép elől nem tud menekülni; ha még itt, az erdők mélyén, a fenyők természetes, nehéz illatába is belepárolg az a kábító szag, a mely miatt asszonyt ölt.

Idegessége urá lett fölötté. Hatalmába kerítette. Lerohant a lépcsőknél azzal a vad elhatározással, hogy esetleg erőszakoskodni is fog, betört abba a szobába, melyből a heliotrop illat terjengett.

Ki volt kelve önmagából, lángzó tűz lobogott; szárazra égett szemében, mikor bedőlt a szobában, Emmának, annak a komolylyá vált vig asszonykának szobájába, a kivel ma kísérelte összekötni sorsát örökre.

Valósággal elbódult, mint egy szíven talált vad. Egy pillanatra megfordult, hogy elmegy. De már nem volt ur fölötté a józan ész.

Odaugrott a toalett asztalkához, fölkapta az illatszeres üveget s neki feszült erővel csapta ki az ablakon.

Az üveg azonban, megakadt, az ablakfában s az intenzív heliotrop szétlocsesant a szobában.

Wiskindiewitz két kézzel kapott a halántékához és úgy támolygott ki a lépcsőig, a hol elzuhant.

IV.

A fürdő segédorvosa másnap elkísértette. Kazimir barátunkat, egy olyan gyógyító-intézetbe, a hol könnyez-zubbonyt adtak rája.

Gieswein Sándor, Magyar-Óvár.

Henc Károly, Lővő.

Kaas Ivor, Zsámbokrét. Karácsonyi Sándor, Aranyos-Maróth. Kovács Pál, Érsekújvár.

Molnár János, Eszterháza.

Nyáry Béla dr., Alsólendva.

Rakovszky István, Csorna.

Simonyi-Semadam Sándor, Nemetújvár.

Szabó István, Györsziget. Szekcsák Ferenc, Bobró.

Trubinyi János, Stomfa.

Wilfeuer Károly, Ujbánya.

Zboray Miklós, Marczali. Zichy Aladár gróf, Nagykanizsa.

Új párt.

Barta Ignác, Csikszentmárton. Bánffy Dezső báró, Pápa. Bene István, Sepsiszentgyörgy.

Daniel László, Szamosújvár.

Eotvos Károly, Nagykőrös.

Gyárfas Endre, Székelykeresztúr.

Hock János, Kecskemét.

Maskó László, Nyíregyháza.

Óváry Ferenc, Nagyvácszony.

Pioztory Mór, Kolozsvár I.

Szabó Kálmán, Debreczen. Szakács Zoltán, Székelyudvarhely.

Wesselényi Miklós báró, Kolozsvár II.

Nemzetiségiek.

Cs. Pop István (román), Világos.

Hodza Mihály (iót), Kulpin.

Mihályi Tivadar (román), Nagyilonda.

Szuesu János dr. (román), Borosjenő.

Vlád Aurél (román), Szászváros.

Pártonkivüliek.

Batthyány Zsigmond gróf, Muraszombat.

Ivánka Oszkár, Ipolyság.

Károlyi Sándor gróf, Gönc. Kmety Károly, Esztergom.

Majláth Géza gróf, Szécsény.

Szüllő Géza, Letenye.

Zichy János gróf, Nagybarom.

Pótvalasztások

lesznek:

Pancsován Dániel Ernő báró szp. és Miletics Szlavkó nemzetiségi közt.

Ó-Becsén Radovanovics György szerb nemzetiségi és Mihajlovics disszidens közt.

Szent-Endrén Laszlovsky Béla szp. és Baraszky Gyula néppárti közt.

Fülöpszálláson Szeless Ödön és Hermann Ferenc Kp. között.

Ugodon Kaufmann néppárti és Bentsik László Kp. közt.

Csabán Zsilinszky Mihály szp. és Aohim szocialista közt.

Szegváron Novák József szp. és Mezőfi Vilmos szocialista közt.

Biharoson Tóth László szp. és Rigó Ferenc Kp. között.

Kis-Jenőn Csukay Gyula szp. és Russu Szirianu nemzetiségi közt.

Szilágy-Cselen Pop György román nemzetiségi és Bornemisza Elemér szp. közt.

Edelényben Ragály Béla szabadelvű és Nagy István függetlenségi között.

Szempcezen Csizmadia Ferenc függetlenségi és Dessewffy disszidens között.

Budapesten a IX-ik kerületben Plósz Sándor szp. és Ballagi Aladár Kp. közt.

Táviratok.

— A „Székelyföld” eredeti távirata. —

Budapest, február hó 1. d. e. 9 óra 55 p.

Tisza István most nyújtja be kormányának lemondását a királynak. Utóul Gróf Andrássy Gyulát ajánlja. Tegnap este a szabadelvűpártkörben jelezte, hogy a kibontakozáson közreműködik; a jövődő kormány elé, ha nagy elvi különbségek nem lesznek, akadályt nem gördít.

Kitekintett a csillagos éjszakába. A villák ablakai még kivétel nélkül fényesek voltak. A mint az ablakra kikönyökölten lehajította fejét, a földszinti lakásból feláramló heliotrop illata egyszerre megtéritette az egész valóját.

Vissza tántorgott a szoba közepig. Belátta, hogy sem a heliotrop, sem a fölszakadó emlékei ellen nem lehet védekezni.

Az illat terjengett s az emlékei az egész tragikus multját kidomborították.

Menekülnie kellett zsarnok hatalma elől.

Mintegy üzött vad, futott országról országra. Egyszer megállította egy édes illat, s felé fordult egy bájos arc. Olyan volt mint egy jaunusi hajnal. Fényes ragyogása és üde. Reá mosolygott. Rabja lett a szemeinek, a csókjainak, a ruháinak, csipkéinek s különösen kábító heliotropjának. Tudta, hogy igaz leány volt. Mindegy. Elvette Alázatos szolgája lett a ki térdeit csókolgatta. Tizenhét éves hugának is futnia kellett Lengyelhontól utánna. Hozzá menekült.

És ő a feleségem, óh, fértelen a saját gonosz kezeinek vérébe erkölcsi halál merevedékjén lezuhant suttopta, — s hogy valamiképp rézsut merevedékjén maga taszította bele. És tudott ezen kacagni! Becsületes ember nem tehetett mást, minthogy a véren ejtett gyalázat megboszulására gondolt. De ő elkábitott az ő illatos hajával forró csókjaival. És én vártam, vártam a boszuval tehetetlenül, gyáván, a míg a gyalázat reám nem terítette. Lerogyott a kanapéra, s igyekezett másra gondolni. De lehetetlen volt, nem látnia azt a pezsgős üveget a melylyel fölgylut lángoló dühében feleségét halántékra ütötte.

A Ház megalakulása esetleg e hó végéig is elhúzódhatik.

Ma még biztosat senki sem tudhat. Lapokban megjelenő hírszövegek csupán a cikkek íróinak kombinációi, frázisai.

NAPI HIREK.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter a brassói r. kath. főgimnáziumhoz Fersztjánzky Sándor helyettes tanárt ideiglenes rendes tanárrá nevezte ki.

— **Közyűlés.** A „Kézdivásárhelyi Iparos Ifjúsági Egyesület” közgyűlését február 5-én vasárnap délután 2 órakor fogja megtartani az áll. iskola tornacsarnokában, a következő tárgyzorozattal: 1. Elnöki megnyitóbeszéd 2. Felolvas Bró Lajos, főgimnáziumi tanár. 3. Szavaz Csikós Nihály, egyetemi tag. 4. A számadásvizsgáló bizottság jelentése. 5. Tiszújítás. 6. A választmány újji alakítása. 7. Indítványok. Ugy a tagokat, mint az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja Kézdivásárhely, 1905. január 31-én M. Székely János az egyesület igazgatója.

— **Az első farsangi estély.** A jövő szombaton (febr. 4-én) lesz Kézdivásárhelyen, a Vigadóban. A helybeli összes iskolák tanterei és tanügybarátokból alakult „Pædagogiai Társaság” rendezi, Csánki Gyula kir. tanfelügyelő és Pál István apátkanonok védnöksége alatt. A társaság érdekes, érdemes, mulattató műsor fogja megelőzni a mint értesülünk a közönség köréből rendkívül sokan készülődnek az estélyre, mely minden bizonynyal sikerben is első mulatsága lesz a farsangnak. Ismételtén ajánljuk a mulatni vágyó közönség figyelmébe. A Társaság rendezősége ez utol kéri a m. t. közönséget, hogyha valaki, kinek arra igénye van egy bizonyos zavar miatt meghívót nem kapott volna, forduljon azért Balázs Márton igazgatóhoz, vagy Gáspár István tanárhoz.

— **Házi szegények segélyezése.** A kézdívárshelyi jótékony nőegyesület nemes céljához híven

az új év alkalmából háromszáz koronát osztott, ki házi szegényei között. A kiosztás fáradságos munkáját özv. Nagy Mózesné tiszteletbeli alelnök, özv. Ráthi Józsefné, özv. Török Bilintné, Bálint Benedekné urasszonyok és Benkő Irén kisasszony nőegyl. pénztáros teljesítették nagy odaadással. A szegények közti kiosztásra Özv. Cserey Jánosné nőegyl. elnök 10 koronát, ifj. Jakab Istvánné nőegyl. alelnök 4 koronát szíveskedtek adományozni.

— **A ref. egyház építési pályázata** január közepén járt le s a mint értesülünk, a templom szomszédságában építendő bérpalota, papi és kántori lakásokra hat esinos építési tervrajz és költségvetés érkezett be a kitűzött határidőben. Az egyháztanács a terveket megtekintvén, a pályázatra beérkezett összes terveket Budapestre az országos mérnök- és építészeti egyesülethez felküldött a pályázat eldöntése végett. A bírálóbizottságban az egyházat Czirmai Zoltán lelkész fogja képviselni.

— **A nőegyesület estélye.** A kézdívárshelyi jótékony nőegyesület szilvesternapi estélyén az összes bevétel volt 780 korona, 32 fillér, kiadás volt 261 korona 32 fillér, tiszta jövedelem 519 korona. Ez szép eredmény elérésében kiváló része van az összes hölgy- és férfi szereplőknek, kik áldozatot és fáradságot nem kímélve, a műsor egyes pontjait oly fányesen megvalósítani törekedtek s azért a legmeglebbebb elismeréssel adózunk mindnyájuknak s Homonnay Laura kisasszonynak különösen is azért, hogy az ő ért gyászcsat dacára is, a nőegylet kérésére nem vont ki magát a műsor „Gyurkovits leányok” e pontjából s ezzel lehetővé tette, hogy az is, mint a műsor egyik fénypontja színre kerülhetett. A rendezőbizottságnak is rendkívüli hálival tartozunk és szötlünk is ezt lerőni nemcsak az egész bizottságnak, de kiválóan Dr. Török Antóné és Veress Gyuláné ur. hölgyeknek, mint rend. biz. elnököknek, akik páratlan buzgalmit, nagy tevékenységet fejtettek ki a siker létrehozása érdekében. A jótékony nőegyesület elnöksége nevében: Székely Jánosné, másodelnök, Balázs Márton, titkár, Benkő Irén, pénztáros.

— **Tanítók a tuberkulózis ellen.** Lapunk mult számában közöltük a József főherceg Szanatórium Egyesületnek hazafias felhívását, melyet a városunk és vármegyénk tanítóihoz intézett. Az a körülmény, hogy a tudósítégség főként az iskola porában népmentő szent hivatásában a magyar tanítóságot támadja meg és igen sok áldozata van; arra indította a valóban emberszeretettel és oly bizalommal vezetett József főherceg egyesületet, hogy valamennyi létesítendő sanatóriumában egy alapítványt létesítsen a magyar tanítóságnak, mely viszont a tanítóságnak az alap gyűjtésében terkes tevékenységére méltán számíthat.

Sz. 639—905.

Pályázati hirdetemény.

Kézdivásárhely rend. tan. város tanácsánál a számvevői állás megüresedvén ezen állásra, — amely évi 1200 korona fizetés és 400 korona lakbér illetményvel van járadalmazva — pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, a kik a jelzett számvevői állásra megválasztásukat óhajtják, hogy saját kezűleg írt az 1886. XXII. t. c. 73 §-ában megkivánt minősítésséggel, s eddigi foglalkozásukat igazoló okmányokkal felszerelt szabályszerű pályázati kérvényüket folyó évi február hó 6-ig beérőrlag Kézdivásárhely rendezett tanácsu város polgármesteréhez nyujtsák be.

Sepsiszentgyörgyön, 1905. január hó 20-án.

Szentiványi Miklós s. k.
(7. 1-1.) kir. tanácsos, alispán.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek a legújabb és legdivatosabb bálí, eljegyzési és esketési meghívókat, értesítéseket, névjegyeket, továbbá mindennemű alkalmi és más nyomtatványokat nagyon diszes kiállításban. — Gyászkoszorúk szallagaira feliratok fekete, arany és ezüst nyomással vagy valódi érebetükkel, melyek a szallagról soha le nem hullnak — olcsó áron eszközöltetnek.

Levelezőlapalbumok.
Emlékkönyvek.

Mindennemű szükségeltető községi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok mind raktáron vannak. * * *

Ima- és énekkönyveket, úgy kátholikusok mint reformátusok részére nagy választékban tartok. Továbbá mindennemű kép-, mese- és álmoskönyvek, legújabb népdalok nagy raktáron. Mindennemű tankönyvek, tanszerek és naptárok dus választékban.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Könyvkötészetemben minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal, miálttal azok tiszszerte tartósabbakká válnak. Bőrárukban nagy választék van raktáron, u. m.: pénzerszények, dohány-, cigarettá-, szivar- és névjegy-tálcák. Fűsűk, bajuszkefék. Továbbá acél- és nikkell remontoar zsebórák, pisztolyok, revolverek, szemüvegek, hegedűhurok, evikke- rek, olvasók, borotvák

IFJ. JANGSÓ MÓZES

gőzerőre berendezett könyvnyomdájá, könyvkötészete, papir-, írószer- és könyvkereskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT.

a „Jancsó”-féle gyógytár mellett.

A Székelyföld legnagyobb nyomtatványraktára.

préselt ületű székeket, chiffonokat, mosdó-, éjjeli- és étszekerényeket, ebédlő és heverő diványokat, matracokat stb., stb., melyeket a jelenleg ujonnan berendezett asztalos műhelyemben kitűnő száraz anyagból saját felügyeleten alatt készítettetek s olcsó árak mellett boesítok szíves rendelkezésre.